

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Republiką Środkowoafrykańską w sprawie statusu sił działających pod przywództwem Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „UE”,

z jednej strony, i

REPUBLIKA ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA, zwana dalej „państwem przyjmującym”,

z drugiej strony,

razem zwane dalej „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- rezolucję 1778 (2007) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 25 września 2007 r.,
- wspólne działanie Rady 2007/677/WPZiB z dnia 15 października 2007 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR Tchad/RCA),
- fakt, że umowa ta nie będzie miała wpływu na prawa ani obowiązki Stron wynikające z umów międzynarodowych ani innych instrumentów ustanawiających międzynarodowe sądy i trybunały, w tym ze Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania i definicje

1. Niniejsza umowa ma zastosowanie do sił działających pod przywództwem Unii Europejskiej oraz do ich personelu.
2. Niniejsza umowa ma zastosowanie wyłącznie na terytorium państwa przyjmującego.
3. Do celów niniejszej umowy:
  - a) „siły działające pod przywództwem Unii Europejskiej (EUFOR)” oznaczają sztab wojskowy UE oraz kontyngenty narodowe biorące udział w operacji, ich wyposażenie oraz środki transportu;
  - b) „operacja” oznacza przygotowanie, ustanowienie, wykonanie i wspieranie misji wojskowej w ramach mandatu wynikającego z rezolucji 1778 (2007) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 25 września 2007 r.;

- c) „dowódca sił UE” oznacza dowódcę w obszarze działań;
- d) „sztab wojskowy UE” oznacza sztab wojskowy oraz jego oddziały, niezależnie od ich umiejscowienia, podlegające dowódcom wojskowym UE sprawującym dowództwo lub kontrolę wojskową nad operacją;
- e) „kontyngenty narodowe” oznaczają jednostki i oddziały należące do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do innych państw biorących udział w operacji;
- f) „personel EUFOR-u” oznacza personel cywilny i wojskowy przydzielony EUFOR-owi, jak również personel rozlokowany w celu przygotowania operacji oraz personel pełniący misję z ramienia państwa wysyłającego lub instytucji UE w ramach operacji, i – o ile niniejsza umowa nie stanowi inaczej – znajdujący się na terytorium państwa przyjmującego, z wyjątkiem personelu lokalnego oraz personelu zatrudnionego przez międzynarodowych dostawców sprzętu i usług;

- g) „personel lokalny” oznacza osoby zatrudnione będące obywatelami państwa przyjmującego lub mające w nim stałe miejsce pobytu;
- h) „obiekty” oznacza wszelkie pomieszczenia, kwatery oraz tereny niezbędne EUFOR-owi i personelowi EUFOR-u;
- i) „państwo wysyłające” oznacza państwo włączające swój kontyngent narodowy do EUFOR-u.

Artykuł 2

Przepisy ogólne

1. EUFOR i personel EUFOR-u przestrzegają praw i przepisów państwa przyjmującego i powstrzymują się od wszelkich działań i działalności niezgodnych z celami operacji.
2. EUFOR regularnie informuje rząd państwa przyjmującego o liczbie swego personelu przebywającego na terytorium państwa przyjmującego.

Artykuł 3

Identyfikacja

1. Personel EUFOR-u musi zawsze mieć przy sobie paszport lub wojskowy dowód tożsamości.
2. Pojazdy, statki powietrzne, okręty i inne środki transportu EUFOR-u posiadają wyraźne oznaczenia identyfikacyjne lub tablice rejestracyjne sił EUFOR-u, o których poinformowane są odpowiednie władze państwa przyjmującego.
3. EUFOR ma prawo umieszczać flagę Unii Europejskiej oraz oznaczenia, takie jak insygnia wojskowe, tytuły i symbole oficjalne, na swych obiektach, pojazdach i innych środkach transportu. Mundury personelu EUFOR-u oznakowane są widocznym emblematem EUFOR-u. Flagi narodowe lub oznaczenia poszczególnych kontyngentów narodowych biorących udział w operacji mogą być umieszczane na obiektach sił EUFOR-u, na ich pojazdach i innych środkach transportu oraz mundurach, zgodnie z decyzją dowódcy sił UE.

Artykuł 4

Przekraczanie granic i poruszanie się w obrębie terytorium państwa przyjmującego

1. Personel EUFOR-u ma wstęp na terytorium państwa przyjmującego wyłącznie po przedstawieniu dokumentów określonych w art. 3 ust. 1 lub, w przypadku pierwszego wjazdu, indywidualnego lub zbiorowego rozkazu wjazdu wydanego przez EUFOR. Personel EUFOR-u nie podlega przepisom paszportowym ani wizowym, kontroli imigracyjnej ani celnej

podczas wjazdu, wjazdu lub pobytu na terytorium państwa przyjmującego.

2. Personel EUFOR-u nie podlega przepisom państwa przyjmującego w zakresie rejestracji i kontroli cudzoziemców, jednak nie uzyskuje on prawa pobytu ani stałego zamieszkania na terytorium państwa przyjmującego.

3. EUFOR nie podlega obowiązkowi przedkładania wykazów ani innych dokumentów celnych dotyczących zasobów i środków transportu EUFOR-u służących wsparciu operacji, gdy zasoby te lub środki transportu wjeżdżają na terytorium państwa przyjmującego, przejeżdżają przez nie lub z niego wyjeżdżają; nie podlegają one również żadnym kontrolom.

4. Personel EUFOR-u może kierować pojazdami silnikowymi i statkami powietrznymi na terytorium państwa przyjmującego pod warunkiem posiadania – odpowiednio – ważnych krajowych, międzynarodowych lub wojskowych praw jazdy lub licencji pilota.

5. Do celów operacji państwo przyjmujące przyznaje EUFOR-owi i personelowi EUFOR-u swobodę poruszania się i podróżowania w obrębie swojego terytorium, w tym także swojej przestrzeni powietrznej.

6. Do celów przeprowadzenia operacji EUFOR może przeprowadzić w obrębie terytorium państwa przyjmującego, w tym jego przestrzeni powietrznej, jakiegokolwiek ćwiczenia i szkolenia obejmujące użycie broni.

7. Do celów przeprowadzenia operacji EUFOR może korzystać z dróg publicznych, mostów, promów i lotnisk bez uiszczania ceł, opłat, opłat drogowych, podatków i podobnych należności. Siły EUFOR-u nie są zwolnione z rozsądnych opłat – na zasadach obowiązujących w tym zakresie siły zbrojne państwa przyjmującego – za zamówione i wykonane usługi.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety przyznane EUFOR-owi przez państwo przyjmujące

1. Obiekty EUFOR-u są nietykalne. Funkcjonariusze państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody dowódcy sił UE.

2. Obiekty EUFOR-u, ich wyposażenie i inne przedmioty, które się w nich znajdują, oraz środki transportu EUFOR-u nie podlegają rewizji, rekwizycji, zajęciu ani egzekucji. Dowódca sił UE może jednak upoważnić władze państwa przyjmującego do przeprowadzenia rewizji. W takim przypadku przeprowadza się ją w obecności przedstawiciela dowódcy sił UE.

3. EUFOR, jego mienie i majątek objęte są immunitetem jurysdykcyjnym, niezależnie od tego, gdzie i w czym posiadaniu się znajdują.

4. Archiwa i dokumenty EUFOR-u są nietykalne zawsze i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.

5. Korespondencja służbowa EUFOR-u jest nietykalna. Korespondencja służbowa EUFOR-u oznacza wszelką korespondencję związaną z operacją i jej funkcjami.

6. W odniesieniu do kupowanych i przywożonych towarów, świadczonych usług oraz obiektów wykorzystywanych przez EUFOR do celów operacji siły EUFOR-u oraz ich dostawcy lub kontrahenci, o ile nie są oni obywatelami państwa przyjmującego, zwolnieni są z wszelkich opłat krajowych, regionalnych i lokalnych, podatków i należności o podobnym charakterze. Siły EUFOR-u nie są zwolnione z opłat, podatków ani należności stanowiących zapłatę za świadczone usługi.

7. Państwo przyjmujące zezwala na przywóz artykułów przeznaczonych na potrzeby operacji i zwalnia je z wszelkich cel, opłat, opłat drogowych, podatków i podobnych należności, innych niż należności za przechowywanie, przewóz i inne zrealizowane usługi.

Artykuł 6

Przywileje i immunitety przyznane personelowi EUFOR-u przez państwo przyjmujące

1. Personel EUFOR-u nie podlega aresztowaniu ani zatrzymaniu w żadnej formie.

2. Dokumenty, korespondencja i mienie personelu EUFOR-u są nietykalne, z wyjątkiem przypadku przedsięwzięcia środków egzekucyjnych dozwolonych na mocy ust. 6.

3. Personel EUFOR-u korzysta w każdej sytuacji z immunitetu od jurysdykcji karnej państwa przyjmującego.

Immunitet od jurysdykcji karnej, z którego korzysta personel EUFOR-u, może zostać uchylony przez państwo wysyłające lub stosowną instytucję UE, w zależności od przypadku. Uchylenie takie musi zawsze być jednoznacznie wyrażone.

4. Personel EUFOR-u korzysta z immunitetu od jurysdykcji cywilnej i administracyjnej państwa przyjmującego w odniesieniu do wypowiedzi pisemnych, ustnych i wszystkich działań podejmowanych przez niego podczas pełnienia funkcji służbowych. Dowódca sił UE oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja UE są niezwłocznie informowani o każdym przypadku wytoczenia przed sądem państwa przyjmującego powództwa przeciwko personelowi EUFOR-u. Przed wszczęciem postępowania sądowego dowódca

sił UE oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja UE przedkładają sądowi dokument stwierdzający, czy czyn będący przedmiotem postępowania został popełniony przez personel EUFOR-u podczas pełnienia funkcji służbowych.

Jeżeli czyn ten został popełniony przez personel EUFOR-u podczas pełnienia funkcji służbowych, nie wszczyna się postępowania i stosuje się przepisy art. 15. Jeżeli czyn ten nie został popełniony podczas pełnienia funkcji służbowych, można wszcząć postępowanie. Poświadczenie dowódcy sił zbrojnych UE oraz właściwego organu państwa wysyłającego lub odnośnej instytucji UE jest wiążące dla jurysdykcji państwa przyjmującego i nie może go ono zakwestionować.

Wszczęcie postępowania przez członka personelu EUFOR-u uniemożliwia mu powoływanie się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do powództw wzajemnych powiązanych bezpośrednio z powództwem głównym.

5. Personel EUFOR-u nie jest zobowiązany do składania zeznań w charakterze świadka.

6. W stosunku do członka personelu EUFOR-u nie mogą być przedsięwzięte żadne środki egzekucyjne, z wyjątkiem przypadków, w których wszczęto przeciwko niemu postępowanie cywilne niepowiązane z wykonywaniem funkcji służbowych. Mienie członka personelu EUFOR nie podlega zajęciu w celu wykonania wyroku, postanowienia lub nakazu sądowego, jeśli dowódca sił zbrojnych UE poświadczy, iż jest ono niezbędne do wykonywania przez tego członka personelu EUFOR funkcji służbowych. W postępowaniu cywilnym personel EUFOR-u nie podlega ograniczeniu wolności osobistej ani innym środkom przymusu.

7. Immunitet personelu EUFOR-u od jurysdykcji państwa przyjmującego nie uchyla w stosunku do niego jurysdykcji odpowiedniego państwa wysyłającego.

8. Personel EUFOR-u nie podlega w zakresie usług świadczonych na rzecz EUFOR-u przepisom o ubezpieczeniach społecznych, które mogą obowiązywać w państwie przyjmującym.

9. Członkowie personelu EUFOR-u zwolnieni są z wszelkich form opodatkowania dochodów i wynagrodzenia, wypłacanych im przez EUFOR lub państwo wysyłające, a także wszelkich innych dochodów pochodzących spoza państwa przyjmującego.

10. Personel EUFOR-u nie jest zwolniony z opłat celnych, podatków i związanych z tym należności za przedmioty przeznaczone do jego użytku osobistego, z wyjątkiem tych, które już są w jego posiadaniu w momencie wjazdu na terytorium państwa przyjmującego i artykułów pierwszej potrzeby. Personel EUFOR-u nie jest zwolniony z opłat za przechowywanie, przewóz i podobne usługi, w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do jego użytku osobistego.

Osobisty bagaż personelu EUFOR-u nie podlega kontroli, chyba że istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że zawiera on przedmioty, które nie są przeznaczone do użytku osobistego personelu EUFOR-u, lub przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez prawodawstwo państwa przyjmującego lub podlega przepisom tego państwa w zakresie kwarantanny. W takich wypadkach kontrolę przeprowadza się jedynie w obecności danego członka personelu EUFOR-u lub upoważnionego przedstawiciela EUFOR-u.

Artykuł 7

Personel lokalny

Personel lokalny korzysta z przywilejów i immunitetów tylko w zakresie przyznanych mu przez państwo przyjmujące. Państwo przyjmujące sprawuje jednak jurysdykcję nad tym personelem w taki sposób, aby zbytnio nie zakłócać wypełniania przez niego funkcji związanych z operacją.

Artykuł 8

Jurysdykcja karna

Właściwe organy danego państwa wysyłającego mają prawo w pełni sprawować na terytorium państwa przyjmującego jurysdykcję karną oraz władzę dyscyplinarną przyznaną im przez prawodawstwo tego państwa wysyłającego w stosunku do całego personelu EUFOR-u podlegającego tym przepisom.

Artykuł 9

Mundury i broń

1. Noszenie mundurów podlega zasadom zatwierdzonym przez dowódcę sił UE.
2. Personel wojskowy EUFOR-u może nosić broń i amunicję, pod warunkiem że jest do tego upoważniony wydanymi mu rozkazami.

Artykuł 10

Wsparcie państwa przyjmującego i zawieranie umów

1. Państwo przyjmujące zgadza się na udzielenie siłom EUFOR-u, na ich prośbę, pomocy w znalezieniu odpowiednich obiektów.
2. Państwo przyjmujące udostępnia, w miarę dostępnych mu środków, bez pobierania jakichkolwiek opłat, obiekty, których jest właścicielem, w zakresie potrzebnym do prowadzenia przez EUFOR działań administracyjnych i operacyjnych. Jeśli chodzi o obiekty, których właścicielem są prywatne osoby prawne, państwo przyjmujące zobowiązuje się wspierać, na koszt EUFOR-u, jego wysiłki zmierzające do znalezienia takich obiektów i ich wykorzystania.
3. W miarę dostępnych mu środków i możliwości państwo przyjmujące udziela pomocy w przygotowaniu, ustanowieniu, wykonaniu i wspieraniu operacji. Pomoc i wsparcie operacji przez państwo przyjmujące są udzielane na takich samych warunkach jak te udzielane własnym siłom zbrojnym.

4. Przepisy mające zastosowanie do umów zawieranych przez EUFOR w państwie przyjmującym są określane w tych umowach.

5. Umowa może przewidywać, że do sporów wynikających z jej zastosowania ma zastosowanie procedura rozstrzygania sporów, o której mowa w art. 15 ust. 3 i 4.

6. Do celów operacji państwo przyjmujące ułatwia wykonywanie umów zawartych przez EUFOR z podmiotami gospodarczymi.

Artykuł 11

Zmiany w obiektach

1. Siły EUFOR-u są upoważnione do budowy i przebudowy obiektów w zależności od wymogów operacyjnych.
2. Państwo przyjmujące nie żąda od EUFOR-u żadnego odszkodowania za wspomnianą budowę lub przebudowę.

Artykuł 12

Śmierć członka personelu EUFOR-u

1. Dowódca sił UE ma prawo objąć nadzór nad odesłaniem zwłok zmarłych członków personelu EUFOR-u oraz ich mienia osobistego do kraju pochodzenia i podjąć w tym celu stosowne kroki.
2. Sekcji zwłok zmarłych członków personelu EUFOR-u nie przeprowadza się bez zgody odpowiedniego państwa oraz obecności przedstawiciela EUFOR-u lub odpowiedniego państwa.

3. Państwo przyjmujące oraz EUFOR współpracują w jak najszerszym zakresie w celu szybkiego odesłania zwłok zmarłego członka personelu EUFOR-u do kraju pochodzenia.

Artykuł 13

Bezpieczeństwo EUFOR-u i żandarmeria wojskowa

1. Państwo przyjmujące przyjmuje wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia ochrony EUFOR-owi i jego personelowi.
2. EUFOR jest upoważniony do podejmowania kroków niezbędnych do ochrony swoich obiektów, w tym także obiektów wykorzystywanych do szkoleń, przed atakiem lub wtargnięciem z zewnątrz.
3. Dowódca sił UE może ustanowić jednostkę żandarmerii wojskowej w celu utrzymania porządku w obiektach EUFOR-u.

4. Żandarmeria wojskowa może także w porozumieniu i we współpracy z żandarmerią wojskową lub policją państwa przyjmującego podejmować działania poza tymi obiektami w celu zapewnienia porządku i dyscypliny wśród personelu EUFOR-u.

Artykuł 14

Systemy komunikacyjne

1. EUFOR może instalować i obsługiwać nadawcze i odbiorcze stacje radiowe, jak również systemy satelitarne. EUFOR współpracuje z właściwymi organami państwa przyjmującego w celu uniknięcia konfliktu w korzystaniu z właściwych częstotliwości. Państwo przyjmujące udostępnia spektrum częstotliwości bez pobierania opłat.

2. EUFOR korzysta z nieograniczonego prawa do komunikacji radiowej (w tym za pomocą satelitarnych, ruchomych lub przenośnych aparatów radiowych), telefonicznej, telegraficznej, faksowej i za pomocą innych środków, jak również z prawa do instalowania urządzeń niezbędnych do utrzymywania takiej komunikacji w obiektach EUFOR-u i między nimi, w tym instalowania kabli i linii naziemnych do celów przeprowadzenia operacji.

3. W swoich obiektach EUFOR może podjąć, we współpracy z właściwymi organami państwa przyjmującego, jeśli dowódca sił EUFOR-u uzna to za konieczne, kroki niezbędne do dystrybucji poczty, której nadawcą lub odbiorcą jest EUFOR lub jego personel.

Artykuł 15

Roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci, obrażeń ciała, szkody i straty

1. EUFOR ani personel EUFOR-u nie ponoszą odpowiedzialności za szkody ani straty dotyczące mienia cywilnego ani publicznego, które związane są z wymogami operacyjnymi lub powstają w wyniku działań związanych z zakłóceniami porządku publicznego lub ochroną EUFOR-u.

2. W celu osiągnięcia ugody roszczenia odszkodowawcze z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia cywilnego lub publicznego nieobjęte postanowieniami ust. 1 oraz roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci lub obrażeń ciała osób oraz z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia EUFOR-u są przekazywane EUFOR-owi za pośrednictwem właściwych organów państwa przyjmującego – w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez osoby prawne lub fizyczne z państwa przyjmującego, lub kierowane do właściwych organów państwa przyjmującego w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez EUFOR.

3. Jeżeli osiągnięcie ugody jest niemożliwe, roszczenie odszkodowawcze przedkłada się komisji ds. roszczeń odszkodowawczych składającej się z jednakowej liczby przedstawicieli EUFOR-u i przedstawicieli państwa przyjmującego. Ugodę osiąga się na zasadzie wspólnego porozumienia.

4. Jeśli niemożliwe jest osiągnięcie ugody w ramach komisji ds. roszczeń odszkodowawczych, spór:

a) w przypadku roszczeń w wysokości 40 000 EUR lub poniżej tej kwoty rozstrzygany jest na drodze dyplomatycznej pomiędzy państwem przyjmującym a przedstawicielami UE;

b) w przypadku roszczeń powyżej kwoty określonej w lit. a) jest wnoszony przed trybunał rozjemczy, którego decyzja jest wiążąca.

5. Trybunał rozjemczy składa się z trzech sędziów polubownych, z których jeden jest wyznaczany przez państwo przyjmujące, drugi przez EUFOR, a trzeci wyznaczany jest wspólnie przez państwo przyjmujące i EUFOR. Jeżeli jedna ze stron nie wyznaczy sędziego polubownego w terminie dwóch miesięcy, lub w przypadku braku zgody pomiędzy państwem przyjmującym a EUFOR-em co do wyznaczenia trzeciego sędziego, sędzia ten jest wyznaczany z urzędu przez przewodniczącego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

6. EUFOR oraz organy administracyjne państwa przyjmującego zawierają porozumienie administracyjne w celu określenia zakresu uprawnień komisji ds. roszczeń odszkodowawczych oraz trybunału rozjemczego, procedur obowiązujących w tych organach oraz zasad wnoszenia roszczeń odszkodowawczych.

Artykuł 16

Współpraca i spory

1. Wszelkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszej umowy są rozpatrywane wspólnie przez przedstawicieli EUFOR-u oraz właściwe organy państwa przyjmującego.

2. W przypadku braku rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej umowy rozstrzygane są wyłącznie na drodze dyplomatycznej pomiędzy państwem przyjmującym a przedstawicielami UE.

Artykuł 17

Inne postanowienia

1. W przypadkach gdy niniejsza umowa odnosi się do przywilejów, immunitetów i praw EUFOR-u oraz personelu EUFOR-u, rząd państwa przyjmującego odpowiada za ich wprowadzenie w życie i poszanowanie przez właściwe władze lokalne państwa przyjmującego.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie ma na celu ustanowienia odstępstwa, ani nie może być interpretowane jako ustanawiające odstępstwo od praw, które mogą przysługiwać na mocy innych umów państwu członkowskiemu UE lub jakiegokolwiek innemu państwu wnoszącemu wkład w EUFOR.

*Artykuł 18***Uzgodnienia wykonawcze**

Do celów niniejszej umowy kwestie operacyjne, administracyjne i techniczne mogą być przedmiotem osobnych uzgodnień pomiędzy dowódcą sił zbrojnych UE oraz organami administracyjnymi państwa przyjmującego.

*Artykuł 19***Wejście w życie i wygaśnięcie**

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie z dniem jej podpisania i pozostaje w mocy do dnia wyjazdu ostatniego oddziału EUFOR-u oraz ostatniego członka personelu EUFOR-u, zgodnie z informacją dostarczoną przez EUFOR.

2. Z zastrzeżeniem ust. 1, postanowienia art. 4 ust. 7, art. 5 ust. 1–3, art. 5 ust. 6 i 7, art. 6 ust. 1, art. 6 ust. 3, art. 6 ust. 4, art. 6 ust. 6, art. 6 ust. 8–10, art. 10 ust. 2, art. 11, art. 13 ust. 1 i 2 i art. 15 uznaje się za obowiązujące od dnia rozlokowania pierwszego członka personelu EUFOR-u, jeżeli data ta była wcześniejsza niż data wejścia w życie niniejszej umowy.

3. Niniejsza umowa może być zmieniona w formie pisemnej za obopólną zgodą stron.

4. Wygaśnięcie niniejszej umowy nie ma wpływu na prawa ani obowiązki wynikające z wykonywania niniejszej umowy przed jej wygaśnięciem.

Sporządzono w Bangui, dnia 16 kwietnia 2008 r. w czterech oryginalnych egzemplarzach w języku francuskim.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Republiki Środkowoafrykańskiej
